

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładnia art. 11a ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1062/87 z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury (Dz. U. L 107, str. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1429/90 z dnia 29 maja 1990 r. (JO L 137, p. 21) — Naruszenie lub nieprawidłowość w trakcie procedury wspólnotowego tranzytu zewnętrznego (T1) — Wyznaczenie terminu na przedstawienie dowodu wskazującego na miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość nastąpiły, po przyjęciu decyzji o przystąpieniu do pobrania należności celnych, w ramach postępowania odwoławczego

Sentencja

Wykładni art. 11a ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1062/87 z dnia 27 marca 1987 r. w sprawie przepisów w celu wykonania procedury tranzytu wspólnotowego oraz niektórych uproszczeń tej procedury, zmienionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1429/90 z dnia 29 maja 1990 r., należy dokonywać w ten sposób, że państwo członkowskie, do którego należy urząd wyjścia, nie może przyznać głównemu zobowiązanemu trzymiesięcznego terminu na przedstawienie dowodu wskazującego na prawidłową realizację procedury tranzytu lub na miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktyczne nastąpiły, po przyjęciu decyzji o przystąpieniu do pobrania należności celnych przyzwozowych, w postępowaniu odwoławczym od tej decyzji.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht des Landes Brandenburg — Niemcy) — Campina GmbH & Co., dawniej TUFFI Campina emzett GmbH przeciwko Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

(Sprawa C-45/06) (¹)

(Mleko i przetwory mleczne — Opłata dodatkowa — Niewielkie przekroczenie terminu przekazania zbiorczego zestawienia — Kara pieniężna — Rozporządzenie (EWG) nr 536/93 zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1001/98 — Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi — Rozporządzenie (WE) nr 1392/2001 — Artykuł 5 ust. 3 — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuł 2 ust. 2 zdanie drugie — Zasada stosowania z mocą wsteczną kary łagodniejszej)

(2007/C 95/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht des Landes Brandenburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Campina GmbH & Co., dawniej TUFFI Campina emzett GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht des Landes Brandenburg — Ważność art. 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 536/93 z dnia 9 marca 1993 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania opłaty dodatkowej w sektorze mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 57, str. 12), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1001/98 z dnia 13 maja 1998 r. (Dz.U. L 142, str. 22) — Kara za przekroczenie terminu przekazania rocznego zbiorczego zestawienia danych poszczególnych producentów — Niewielkie przekroczenie terminu — Zasada proporcjonalności

Sentencja

Przy nakładaniu kary za zachowanie niezgodne z przepisami wspólnotowymi sąd krajowy jest zobowiązany do przestrzegania zasady stosowania z mocą wsteczną kary łagodniejszej.

Jeżeli chodzi o niewielkie przekroczenie wyznaczonego terminu takie jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, system kar pieniężnych przewidziany w art. 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1392/2001 z dnia 9 lipca 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3950/92 ustanawiającego opłatę dodatkową w sektorze mleka i przetworów mlecznych jest mniej surowy niż system przewidziany w art. 3 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze rozporządzenia Komisji (EWG) nr 536/93 z dnia 9 marca 1993 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania opłaty dodatkowej w sektorze mleka i przetworów mlecznych zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1001/98 z dnia 13 maja 1998 r.

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2006 r.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 1 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-139/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 2002/96/WE i 2003/108/WE — Odpady — Sprzęt elektrotechniczny i elektroniczny)

(2007/C 95/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: V. Jackson, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektyw 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (Dz.U. L 37, str. 24) i dyrektywy 2003/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 grudnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę 2002/96/WE (Dz.U. L 345, str. 106)

Sentencja

1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do:

— dyrektyw 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego i

— dyrektywy 2003/108/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 grudnia 2003 r. zmieniającej dyrektywę 2002/96/WE

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tych dyrektyw.

2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 8 marca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-160/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2003/51/EGW — Prawo spółek — Roczne sprawozdania finansowe niektórych rodzajów spółek — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2007/C 95/21)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Montaguti i G. Zavvos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik, P. Gentili, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów

niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 78/660/EGW, 83/349/EGW, 86/635/EGW i 91/674/EGW w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 178, str. 16)

Sentencja

1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywę Rady 78/660/EGW, 83/349/EGW, 86/635/EGW i 91/674/EGW w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 15 marca 2007 r. — T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA

(Sprawa C-171/06 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Graficzny znak towarowy — Sprzeciw właściciela wcześniejszego krajowego znaku towarowego — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)

(2007/C 95/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ (przedstawiciele: M. Francetti i F. Jacobacci, adwokaci)

Pozostali uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral i J. Novais Gonçalves, pełnomocnicy), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA (przedstawiciel: J.-P. Simon)